

Publicerad 2008-05-09 00:15 av papillon

Detta berättade min pappa, som hört det av sin pappa.....

Taxen Tonsill

Det fanns en tid när det inte var så jävla petnoga med allting. Under denna tid levde och verkade en öronläkare vars namn jag faktiskt inte kommer håg. Han hade alltid sin tax, som hette Tonsill, med sig, vart han än gick och på hans mottagning sov den fridsamt på en kudde. Det här var också en tid när man opererade bort alla halsmandlar, eller tonsiller, som kom inom örondoktors räckhåll. När just denne doktor opererade medverkade taxen på ett lite oortodoxt sätt - när en tonsill hade avlägsnats höll doktorn upp den i pincetten och ropade: "Tonsill!"

Taxen reste sig på sina korta ben, kilade fram till operationsbordet och satte sig gapande på baken, doktorn lät tonsillen falla och "Glufs" var den borta...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren papillon med Poeter.se id #19304 innehar upphovsrätten